

[Arbejdsministeren.]

Hr. Ove Munch spurgte, om der kunne finde grundkursus sted i egnsudviklingsområderne til omskoling af sådan arbejdskraft, som i øvrigt skal have omskoling under produktivt arbejde på virksomhederne. Hertil kan jeg svare, at det kan der. Der er i høj grad påtænkt et samarbejde med specialarbejderskolerne om denne opgave. Hvorledes det konkret vil forme sig — ja, det er jo de erfaringer, vi skal indhøste nu i det næste par år.

Jeg kan henvise til de bemærkninger, jeg gjorde under første behandling om uddannelseskonsulenternes opgaver.

Det er jo rigtigt, at denne lovgivning er et led i samfundets bestræbelser for at ruste sig til de strukturomlægninger, som finder sted. Også forskellige bestemmelser i arbejdsløshedslovgivningen må ses i denne forbindelse. Man har under drøftelserne i udvalget været inde herpå, og også forskellige ordførere her i dag har været inde på det. Jeg vil gerne sige, jeg ser på dette spørgsmål ganske på samme måde, som jeg forstår der er enighed om mellem partierne, nemlig at der må ske en smidiggørelse af arbejdsløshedslovgivningen, således at denne lovgivning, der oprindelig — for at bruge et udtryk, som har været anvendt i anden forbindelse — er „skræddersyet“ til det egentlige arbejdsmarked, kommer til at blive af en sådan karakter, at den også bidrager til, at omstillingen fra selvstændig virksomhed til en fremtidig erhvervsvirksomhed som løntager på arbejdsmarkedet bliver så let som muligt.

Jeg har allerede sendt udvalgets betænkning til arbejdsnævnet. Spørgsmålet, om man skal forhøje den grænse, der er omtalt, på de 14.000 kr.s grundværdi, indgår i dette, men det er altså også et spørgsmål om det helt andet kriterium, der skal anvendes for adgangen til at være nydende medlem af en arbejdsløshedskasse.

Hr. Erling Dinesen var inde på spørgsmålet om de 60 år, der også etablerer en grænse dér. Jeg tror i og for sig ikke, at hr. Erling Dinesen og jeg er uenige med hinanden om substansen i dette, men jeg føler dog trang til at sige, at dermed er disse problemer normalt ikke klaret. Der er jo også en karenstid; man skal have været medlem af en arbejdsløshedskasse i 1 år, før man opnår støtteren, og denne spærregel, hvis

man kan kalde den dette, eller i hvert fald denne midlertidige spærregel, vil vanskeliggøre det netop for den personkategori, som jeg forstår hr. Erling Dinesen har i tankerne ved at drage spørgsmålet om 60 års grænsen frem til diskussion. Spørgsmålet om at tage også denne karenstid op til overvejelse er derfor også et, jeg har interesseret mig for og bedt arbejdsløshedsudvalget af 1964 om at tage op i den sammenhæng, hvori det jo i øvrigt dér beskæftiger sig med det, arbejdsløshedslovgivningen.

Erling Dinesen: Jeg har et par bemærkninger til arbejdsministeren. Han siger, at efter hans skøn vil der være tale om et større behov for omskoling i egnsudviklingsområderne end udenfor. Jeg er da enig i, at der er et vældigt behov i egnsudviklingsområderne, og den lovgivning, som vi har, skulle jo gerne komme til at betyde, at der blev endnu større behov gennem øget industrialisering i disse områder. Men det er nu engang sådan, at i de stærke områder af landet, hvor strukturrationaliseringen finder sted, er der et meget stærkt behov og et stigende behov for omskoling, og det er grunden til, at vi har lagt vægt på, at loven fik en bredde, som vi i alle tilfælde ikke kunne læse ud af § 1 at den havde i starten, men hvor vi nu har fået en fortolkning, der efter vor mening giver lidt videre rammer.

Det er jo baggrunden for, at vi har foreslået beløbsrammen forhøjet fra de 20 mill. kr. til 30 mill. kr. om året. Der vil også, som det tidligere er nævnt her, være tale om, at man på denne måde i nogen grad kan aflaste det pres, der er på specialarbejderskolerne ud over landet, hvor der jo reelt er tale om adgangs begrænsning på grund af den stigende arbejdsløshed. Man har mulighed for her at sætte ind ved hjælp af øgede midler, at dække ind her og hjælpe til med at klare det omskolings- og uddannelsesbehov, som findes.

Så er jeg naturligvis tilfreds med at høre, at arbejdsministeren ikke er uenig med mig i, at 60 års aldersgrænsen er foreldet. Jeg er da klar over, at der også er et problem med karenstiden, men jeg vil gerne understrege endnu en gang, selv om jeg erkender, at det kan diskuteres i forbindelse med en anden lovgivning, at en ophævelse af denne 60 års aldersgrænse bør ikke afvente det udvalgs-